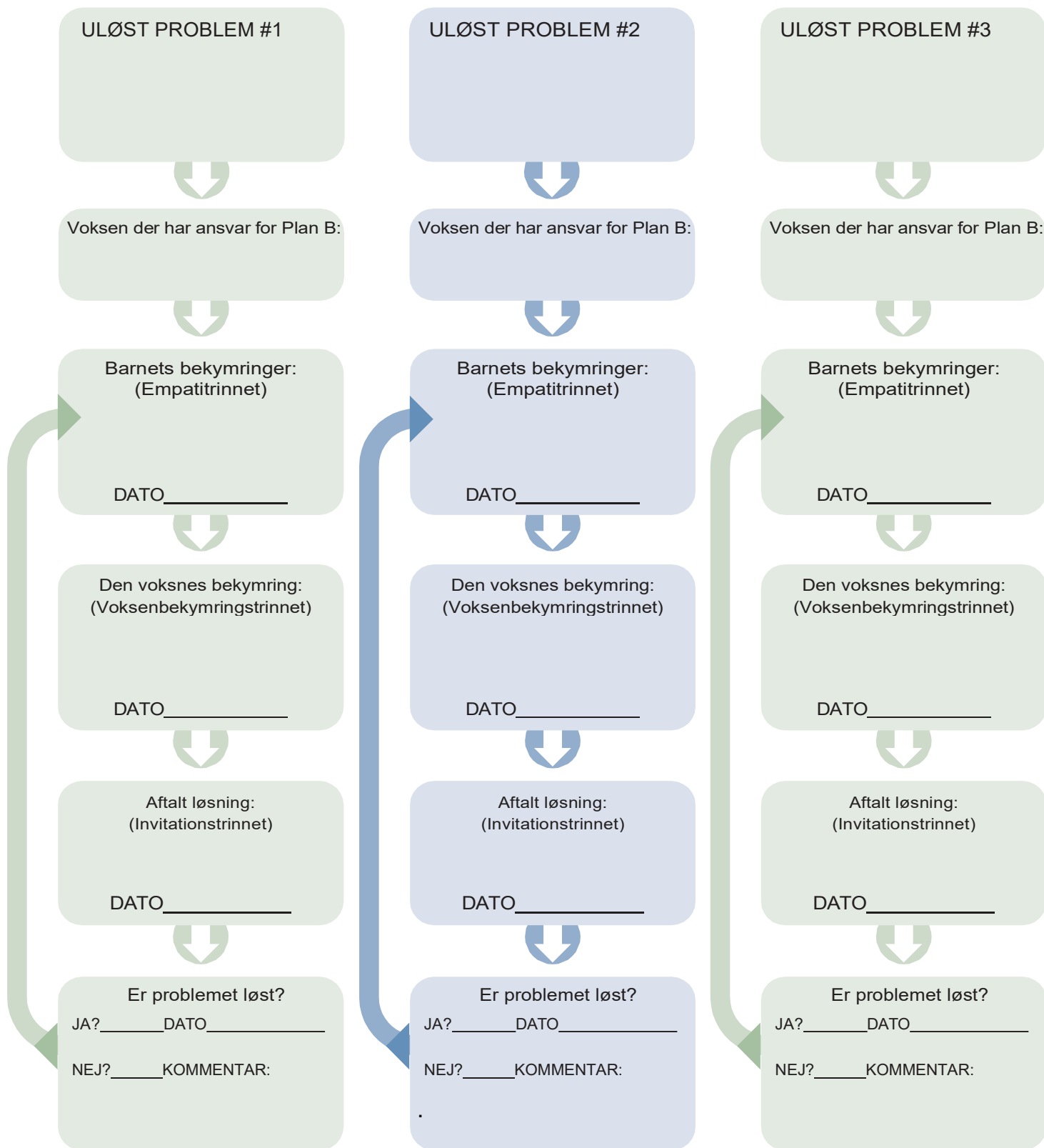

BARNETS NAVN _____ DATO _____

Målet med Empati Trinnet er at indsamle information fra barnet om hans/hendes perspektiv på det uløste problem, som I taler om (helst proaktivt). For mange voksne er dette den sværeste del af Plan B, fordi de ofte er i tvivl om, hvad de skal spørge om. Derfor kommer her en kort oversigt over forskellige strategier, der hjælper til at 'bore' efter information:

REFLEKSIV LYTNING OG AFKLARENDE SPØRGSMÅL

Refleksiv lytning handler om at **spejle hvad barnet lige har sagt**, og derefter opfordre ham/hende til at uddybe ved at stille et af de følgende spørgsmål:

- "Hvordan det?"
- "Jeg er ikke sikker på at jeg forstår"
- "Jeg er forvirret"
- "Kan du sige lidt mere om det?"
- "Hvad mener du"

Refleksiv lytning er din "standard" spørgestrategi... hvis du ikke ved, hvilken strategi du skal bruge eller hvad du skal sige næst, så brug denne strategi.

AT SPØRGE OM HVEM, HVAD, HVOR eller HVOR

EKSEMPLER:

- "Hvem gjorde grin af dit tøj?"
- "Hvad kommer i vejen for at gøre opgaven færdig?"
- "Hvor vil Eskild bestemme over dig?"

AT SPØRGE HVOROFR PROBLEMET OPSTÅR UNDER NOGLE OMSTÆNDIGHEDER OG IKKE ANDRE

EKSEMPEL: "Du ser ud til at klare dig rigtig godt i din gruppe i matematik... men ikke helt så godt i din gruppe i samfundsfag... hvad kommer i vejen i samfundsfag?"

AT SPØRGE HVAD BARNET TÆNKER MIDT I DET ULØSTE PROBLEM

Bemærk, at dette er noget andet end at spørge hvad barnet føler, hvilket ofte ikke bidrager med så meget information om barnets bekymring eller perspektiv ift. det uløste problem.

EKSEMPEL: "Hvad tænker du, når Bente beder klassen om at gå i gang med opgaverne i quizen i samfundsfag?"

AT BRYDE PROBLEMET NED I MINDRE DELE

EKSEMPEL: "Så det med at skrive svarene på spørgsmålene i quizen i samfundsfag er svært... men du er ikke sikker på hvorfor. Lad os prøve at kigge på de forskellige dele der er i at svare på opgaverne i quizen. Først skal man forstå spørgsmålet. Er der noget i det der er svært? Derefter skal man kende svaret på spørgsmålet, er den del svær for dig? Derefter skal du kunne huske svaret længe nok til at skrive det ned. Er den del svær for dig? Til sidst skal du skrive det ned, er det svært?"

AFVIGENDE OBSERVATION

Denne strategi kræver en observation, som afviger fra dét, barnet beskriver omkring en bestemt situation, og den er den mest risikable (i forhold til at barnet holder op med at tale) af strategierne.

EKSEMPEL: "Jeg ved du siger at du ikke har haft problemer med Karl ude på legepladsen, men jeg kan faktisk huske et par gange i sidste uge, hvor I havde nogle store skænderier om reglerne i basketball. Hvad tænker du det handlede om?"

AT TILSIDESÆTTE (OG SPØRGE EFTER FLERE BEKYMRINGER)

Her lægger du de bekymringer, barnet har fortalt dig om, "på hylden" for at overveje, om der stadig er andre bekymringer.

EXAMPLE: "Så hvis Tim ikke sad så tæt på dig, og Robert ikke lavede lyde, og hvis gulvet ikke var beskidt og knapperne i dine bukser ikke generede dig... er der så andre ting der ville gøre det svært at sidde på gulvet under morgenmødet?"

OPSUMMERING (OG AT SPØRGE EFTER FLERE BEKYMRINGER)

Denne strategi burger du til at opsummere de bekymringer du allerede har hørt om, for derefter at spørge om der er andre bekymringer I endnu ikke har været omkring. Denne strategi anbefales det at bruge inden man bevæger sig videre til Voksenbekymringstrinnet.

EKSEMPEL: "Jeg skal lige være helt sikker på, at jeg har forstået det rigtigt. Det er svært for dig at lave dine opgaver i dansk derhjemme, fordi det skrive svarene ned stadig er svært for dig... og fordi du nogle gange ikke forstår spørgsmålene... og fordi Erik stadig ikke har gennemgået opgaverne på opgavearket. Er der andre ting der gør det svært for dig at få lavet dine danskopgaver derhjemme?"

Udarbejdet med hjælp fra Dr. Christopher Watson